

Επίσημη Δοξολογία για τη Μάχη της Ματαράγκας και τιμή στη Μνήμη των Αγωνιστών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το πρωί του Σαββάτου 21 Μαρτίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος προέστη της επισήμου Δοξολογίας επί τη επετείω της τελευταίας μάχης της Θεσσαλικής Επανάστασης του 1878, η οποία τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ματαράγκας.

Η ιστορική αυτή επέτειος, κατά την οποία συμπληρώνονται 148 έτη από τη μάχη της Ματαράγκας - Πετρομαγούλας Κιερίου, αποτελεί σημαντικό σταθμό για την τοπική αλλά και την ευρύτερη ελληνική ιστορία, καθώς συνέβαλε ουσιαστικά στον αγώνα για την απελευθέρωση της Θεσσαλίας, η οποία ολοκληρώθηκε το 1881. Η

εν λόγω μάχη υπήρξε μία από τις κορυφαίες στιγμές της Θεσσαλικής Επανάστασης, αναδεικνύοντας το θάρρος και την αυταπάρνηση των αγωνιστών.

Για τα γεγονότα εκείνων των ημερών, που υπήρξαν καθοριστικά όχι μόνο για την απελευθέρωση της Θεσσαλίας αλλά και άλλων περιοχών της χώρας, όπως η Ήπειρος και η Μακεδονία, μίλησε στον κατάμεστο Ιερό Ναό ο Υποδιευθυντής του 3ου ΓΕΛ Καρδίτσας κ. Νικόλαος Καρατάσιος, ο οποίος ανέφερε:

“Σεβασμιώτατε, σεβαστοί πατέρες,

Αξιότιμοι, κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών, στρατιωτικών αστυνομικών, δικαστικών αρχών και φορέων του τόπου μας, κυρίες και κύριοι.

Οι ιστορικές μνήμες είναι οδοδείκτες της ζωής. Είναι φωτεινοί σηματοδότες, προέλαση, προσπέλαση και κατάκτηση. Είναι φάρμακα που προφυλάσσουν από καινούργια ναυάγια και εθνικές συμφορές. Είναι φωτιές που αναθερμαίνουν αξίες, αρχές, ιδανικά. Είναι μαθήματα και συνθήματα εθνικής αυτοσυνείδησης και ευθύνης. Είναι παροξυσμοί ελληνικής αξιοπρέπειας και πατριωτικής έξαρσης. Είναι συνάντηση παρελθόντος και παρόντος με σκοπό την κατάκτηση του μέλλοντος.

Οι ιστορικές μνήμες μοιάζουν με ένα πολύτιμο κλειστό βιβλίο, που οι σελίδες του είναι στη διάθεση του κάθε ομιλητή.

«Όλβιος όστις ιστορίας έσχε μάθησιν» έλεγε ο Ευρυπίδης.

Μακάριος και προοδευτικός όποιος απο την ιστορία παίρνει μαθήματα. Άλλωστε όλη η ιστορία της ανθρώπινης φυλής μπορεί να χαρακτηριστεί σαν πορεία προς την ελευθερία, όπως έλεγε ο Κλείτος Ιωαννίδης.

Ένας λαός γράφει την ιστορία του όχι για να αφηγηθεί όσα του συνέβησαν στο παρελθόν, αλλά πρωτίστως για να σφυρηλατήσει την αυτογνωσία και την ηθική ταυτότητα που τον χρειάζονται για να χτίσει το μέλλον του ίδιου.

Ανήκουμε σε μια χώρα που είναι μικρή στο χώρο, αλλά απέραντη στο χρόνο. Είναι μια φλούδα γης και όπως την προσδιόρισε ο Σεφέρης, είναι ένα πέτρινο ακρωτήριο στη Μεσόγειο που δεν έχει άλλο αγαθό παρά τον αγώνα του λαού, τη θάλασσα και το φώς του ήλιου.

Γι' αυτόν τον αγώνα του λαού, βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να θυμηθούμε, να τιμήσουμε, να εκφράσουμε το σεβασμό μας στους αγωνιστές, αλλά και σε όλους εκείνους που κράτησαν στην καρδιά τους άσβεστη τη φλόγα της λευτεριάς.

Η ιστορία του Ελληνισμού μέσα στις χιλιετηρίδες είναι μια καταγραφή των αποφασιστικών αγώνων, ολιγάριθμων γενναίων και αποφασισμένων ενάντια στη πλημμυρίδα της απληστίας, του βαρβαρισμού και της ισοπέδωσης. Ένα νήμα που η αρχή του χάνεται στις αρχές της ιστορίας, περνάει από τον Μαραθώνα και τις Θερμοπύλες, την Κωνσταντινούπολη το 1453, το Μεσολόγγι του 1821, την Ελλάδα του 1940.

Σε αυτό λοιπόν το νήμα της ιστορίας εναλλάσσονται οι μεγαλειώδεις στιγμές της ιστορίας μας από τις οποίες μία σημαντική σελίδα της είναι και η μάχη της Ματαράγκας-Πετρομαγούλας μιας από τις πιο σημαντικές στιγμές της τοπικής μας ιστορίας που σημάδεψε τον αγώνα της Θεσσαλίας για ελευθερία.

Την εποχή εκείνη η Θεσσαλία βρισκόταν ακόμη υπό Οθωμανική κυριαρχία. Το 1878 όμως, μέσα στο γενικότερο κλίμα των εξεγέρσεων των Ελλήνων της περιοχής, ξέσπασε η Θεσσαλική επανάσταση, με στόχο την απελευθέρωση και την ένωση της Θεσσαλίας με την Ελλάδα.

Στο πλαίσιο αυτής της επανάστασης, η περιοχή της Ματαράγκας καθώς και η Πετρομαγούλα Κιερίου έμελλε να γίνει πρίν από 148 χρόνια ο τόπος μιας από τις πιο σημαντικές μάχες της Επαναστάσεως αποτελώντας το εναρκτήριο σάλπισμα της απελευθέρωσης της Θεσσαλίας.

Παρά τις αντίθετες εντολές της τότε Ελληνικής Κυβέρνησης και την αντίδραση των Μεγάλων Δυνάμεων, μια μικρή ομάδα ηρώων υπαξιωματικών και στρατιωτών του στρατού μαζί με λίγους αξιωματικούς οργάνωσαν και κήρυξαν την Επανάσταση εναντίον των Τούρκων έχοντας την αμέριστη βοήθεια εθελοντών από την ελεύθερη Ελλάδα αλλά και ντόπιων οπλαρχηγών με απώτερο ιερό σκοπό την απελευθέρωση της Θεσσαλίας.

Η επανάσταση του 1878 ευδοκίμησε μόνο στη περιοχή των Ανατολικών Αγράφων και του κάμπου της Καρδίτσας λόγω της σύμπνοιας των τοπικών επαναστατών και του Σώματος των λιποτακτών στρατιωτών. Δύο νέοι επιλοχίες ο Δημ. Τερτίπης και ο Γεώργιος Λάιος είχαν πρωτοστατήσει υπό την αρχηγία του Κων/ου Ισχύμαχου.

Ο επιλοχίας Δημ. Τερτίπης με 18 άντρες, καταλαμβάνει τη γέφυρα του Αμπάζ Αγά, θέση επίκαιρη αλλά τελείως ανοχύρωτη για να ανακόψει την προέλαση του Τουρκικού Στρατού, που ερχόταν από τη Καρδίτσα. Ο Λοχίας Γεώργιος Λάιος με περίπου 60 άνδρες καταλαμβάνει με ηρωισμό και αυταπάρνηση, το λόφο της Πετρομαγούλας και αναλαμβάνει την υπεράσπιση του, αντιμετωπίζοντας τον κύριο όγκο του Τουρκικού στρατού.

Οι δύο φίλοι, έμπλεοι πατριωτισμού και αγωνιστικότητας λειτούργησαν ως πρότυπα για τους συμμαχητές τους και ως άριστοι Στρατηγοί στις μάχες και κυρίως στη Μάχη της Ματαράγκας - Πετρομαγούλας Κιερίου, όπου ο ήρωας Γεώργιος Λάιος έδωσε το αίμα του για την υπόθεση της ελευθερίας.

Στη Ματαράγκα εκτυλίχτηκαν σκηνές ανείπωτου ηρωισμού, σκηνές εφάμμιλες της μάχης των Θερμοπυλών, όπου 80 εθνομάρτυρες προσπαθούσαν να συγκρατήσουν τις ορδές των Τούρκων αποδεικνύοντας έτσι ότι η μεγαλοσύνη στους λαούς δεν μετριέται με το στρέμμα, με της καρδιάς το πύρωμα μετριέται και με το αίμα. Κι αν έτσι μετρηθεί η πατρίδα μας είναι ασύλληπτες οι διαστάσεις της.

Τερτίπης και Λάιος θα παραμείνουν για πάντα ονόματα συνδεδεμένα σαν πολύτιμοι μαργαρίτες , άστρα φωτεινά στην ίδια ένδοξη σελίδα της Νεότερης Ιστορίας μας.

Ο υποστράτηγος και βουλευτής Π. Κορωναίος δήλωσε στη Βουλή των Ελλήνων ότι «τη Μάχη της Ματαράγκας οδήγησαν οι καλύτεροι Στρατηγοί». Η μαχητική αισιοδοξία του Τερτίπη έπλεξε το στεφάνι της δόξας του επαναστατικού κινήματος των Αγράφων και η στρατηγική σοφία του Ισχόμαχου, προαιώνησε και

καθώρισε τη πορεία του.

Τα όσα διαδραματίστηκαν στην Ματαράγκα την 21η Μαρτίου του 1878, φαντάζουν σήμερα απίστευτα, ένα πραγματικό θαύμα, αντίθετο σε κάθε λογική και πιθανότητα.

Όσοι πολέμησαν και πέθαναν εδώ, είχαν ως κινητήριο δύναμη τη δίψα για την ελευθερία.

Η προσπάθειά τους δικαιώθηκε το 1881 με την απελευθέρωση της Θεσσαλίας.

Σεβαστοί πατέρες,

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι

Οι αγωνιστές της Ματαράγκας, διαχρονικά σύμβολα ανδρείας και ηρωισμού, αητοί που έφτασαν στα «κρημνά της αρετής», όπως γράφει στις «Ωδές» του ο ποιητής μας Κάλβος, στάθηκαν απέναντι σε έναν ισχυρό στρατό, γιατί πίστεψαν βαθιά στις αξίες και τα ιδανικά του έθνους. Τα έθεσαν πάνω ακόμη και από την ίδια τους τη ζωή, ώστε αυτοί – αλλά και οι επόμενες γενιές – να μπορούν να αγναντεύουν τον Θεσσαλικό κάμπο με βλέμμα ελεύθερο και περήφανο.

Σε καιρούς άνυδρους σαν τους τωρινούς, που μας περιζώνει η χαμέρπεια, παρηγοριά μονάχη κάτι σαν υποσυνείδητη ώθηση, είναι η ενασχόληση με την εθνική μας ιστορία.

Και όπως έλεγε θυμόσοφα κάποιος καθηγητής μου στο πανεπιστήμιο «αφήστε τα υποκείμενα και καταπιαστείτε με τα κείμενα», εννοώντας πως η εντρύφηση με την ιστορία προσφέρει τον αναζητούμενο ανασασμό.

Ωστόσο, το Ελληνικό κράτος τους ξέχασε, τόσο κατά τη διάρκεια της επανάστασης όσο και μετά απο αυτήν, επιβεβαιώνοντας δυστυχώς για μία ακόμη πολλαπλή φορά τη σκοπιμότητα της λήθης της Ιστορίας, θέλοντας εσκεμμένα οι ήρωες αυτοί άγνωστοι στους πολλούς και γνωστοί στους λίγους.

Ίσως τα φαινόμενα των καιρών να επιτάσσουν να είναι σκιές στο μονοπάτι της λήθης και της αμνησίας.

Όμως όλοι εμείς που βρισκόμαστε σήμερα εδώ, δεν πρέπει να υπακούσουμε στη λήθη αυτή, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε, δεν μας επιτρέπετε να ξεχάσουμε τα ηρωικά τέκνα της Ματαράγκας - Πετρομαγούλας, αυτούς που το 1878 στάθηκαν η αφορμή για να «ψηλώσει» λίγο παραπάνω η Ελλάδα μας.

Τιμή και δόξα στην αδούλωτη Ελληνική ψυχή!

Τιμή και δόξα στους αθάνατους νεκρούς του 1878!

Αιώνια η μνήμη αυτών!!!

Σας Ευχαριστώ!"

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος μετέβη στην κεντρική πλατεία του χωριού, όπου ενώπιον του Ηρώου τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των πεσόντων αγωνιστών της ιστορικής εκείνης μάχης.

Ακολούθησε η απόδοση τιμών, με την παρουσία πολιτικών, στρατιωτικών και λοιπών τοπικών αρχών, καθώς και πλήθους πιστών, οι οποίοι προσήλθαν για να τιμήσουν τη μνήμη των ηρώων. Τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή και εψάλη ο Εθνικός Ύμνος, μέσα σε κλίμα συγκινήσεως και εθνικής υπερηφανείας.

Η ημέρα αυτή αποτέλεσε μία ακόμη ευκαιρία μνήμης και τιμής προς εκείνους που αγωνίστηκαν με αυταπάρνηση για την ελευθερία της πατρίδος, διατηρώντας ζωντανή την ιστορική συνείδηση και την ευγνωμοσύνη προς τους προγόνους μας.

